

*Ἡ Κατὰ τὸ 1972 Θέσις τῆς Ματθαϊκῆς Συνόδου Περὶ
τῆς Ἑνώσεως τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ Περὶ τῆς Χειροθεσίας*

Ἐκ τῆς ὑπὸ 20^{ης} Δεκεμβρίου 1972 Ποιμαντορικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχ. Ἀνδρέου:

1972

**ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

(Κυροῦ Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου)

Π Ρ Ο Σ

**ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ Γ.Ο.Χ. ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ
ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ**

(Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἑνώσεως τῶν Γ.Ο.Χ.
τῆς Ἑλλάδος. Κατατοπιστικαὶ ἀπόψεις συνω-
δὰ τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ ἀκριβεῖα τῆς
Ὁρθοδόξου, ἡμῶν Πίστεως).

ΑΘΗΝΑΙ 20η Δεκεμβρίου 1972

18.— Καὶ ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω! Συγχωρήσοι ἡμᾶς ὁ Θεός, καυχώμενους διὰ τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν του.

Τὴν ἠυλόγησε διὰ τῆς δεξιᾶς Του ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπεναντίοι καὶ ἄσπονδοι πολέμοί τῆς, οἱ φθονοῦντες καὶ μισοῦντες ἀδίκως, ἐξεδήλωσαν, ἄκοντες, τὸν σεβασμὸν, τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν, πρὸς τὸ καρποφόρον ἔργον τῆς Ἀγάπης, τῆς Ὁμοιοῦς, τῆς Συμπνοίας καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, συλλήβδην ἐπιδαφιευθέντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξος, γνησίως Χριστιανική, Ἐκκλησία ἡμῶν, κατέστη Νησίς Σωτηρίας διὰ τοὺς ἐν ἀληθείᾳ θέλοντας σωθῆναι. Διότι, κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ἡ ἀνόθευτος Πίστις καὶ ἡ καθαρὰ καὶ πεπαρησιασμένη Ὁμολογία, εἶναι τὸ φῶς τῆς Κανδήλας ἐν τῇ σκοτεινῇ καὶ ἀσελήνῳ νυκτὶ τῆς ὕλιστικῆς, ἀθέου, χαλαρῶς θρησκευτικῆς, αἰρεσιοβριθοῦς, Οἰκουμενιστικῆς καὶ κοσμικῶς συμβιβαστικῆς, καιροσκόπου ἐποχῆς μας.

Ἡ Κανδήλα αὕτη, ἡ φέγγουσα, φωτίζουσα, παρηγοροῦσα καὶ σώζουσα, πρέπει νὰ διατηρῆται ἄσβεστος νυχθημερόν, τροφοδοτουμένη μὲ τὸ ἔλαιον τῆς ἀγνῆς καὶ ἀκριβοῦς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ἀπεριφράστου Ὁμολογίας. Σταγόνες ὕδατος, μιγνύμεναι εἰς τὸ ἀγνὸν ἔλαιον τῆς Κανδήλας, νοθεύουν αὐτὸ καὶ παροργίζουν τὸν Κύριον, ἐλαττοῦσαι τοὺς νοθεύοντας ἐνώπιον τοῦ Πανθορῶντος Ὁφθαλμοῦ Του.

«Ὁὐ συγχωρεῖ συγκατάβασις εἰς τὰ τῆς Πίστεως». Εἶπεν τὸ θεόφρον στόμα Ἁγίου Μάρκου, Ἐπισκόπου τῆς Ἐφέσου, τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἡ ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΝΩΣΙΣ, ΘΕΙΑ ΕΝΤΟΛΗ.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΝΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ — ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΔΗΥΠΕΡΒΛΗΤΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ

19.— Αὐτὸς οὗτος ὁ Κύριος καὶ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας, ἐνετείλατο ἡμῖν «ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους», ὀρθοφρονῶμεν ἐν τῇ Πίστει καὶ ὀρθοδιῶμεν, ἐν παντὶ καὶ πάντοτε Ὁρθοδοξοῦντες, ἵνα, τελικῶς, «ᾤμεν ἕν». Ἡ Θεία καὶ Ἱερὰ αὕτη ἐντολή, ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ τὸ κίνητρον καὶ ζώπυρον τῆς Ἁγίας μας Πίστεως. Ἐν ταύτῃ τῇ πίστει καὶ κινούμεθα καὶ ζῶμεν καὶ ἐσμέν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς παμποθήτου Ἐνώσεως τῶν Ἱερῶν Παρατάξεων τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, ἐπράξαμεν ἡμεῖς, οἱ τῆς Ἐκκλησίας Κυροῦ Ἀρχ) που Ματθαίου, τὸ πᾶν. Οὐδὲ στιγμήν ἀπωκνήσαμεν, παρακαλοῦντες καὶ προσευχόμε-

μενοι, διὰ μίαν κατὰ Χριστὸν Ἐνωσιν, ἵνα, ἐπὶ πλεῖον, καρποφορήσῃ ὁ Ἱερός ἡμῶν Ἄγών. Περὶ τούτου καὶ οἱ λίθοι κεκράζονται.

Διὰ τοὺς ἀγνωσύντας, καὶ πρὸς πνευματικὴν των στερέωσιν, δηλοῦμεν, ὅτι, μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, δεκαπεντάκις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 καὶ ἐντεῦθεν, ἡμεῖς οἱ τοῦ Ἁρχ(ου) Ματθαίου, ἐτείναμεν ἀδελφικὴν τὴν χεῖρα ἀγάπης καὶ συνεννοήσεως πρὸς τοὺς τοῦ πρ. Φλωρίνης. Αυτόνομήτως, πάντοτε, συμφώνως πρὸς τὴν ἀδιάσειστον καὶ ἀκριβῆ Ὁρθόδοξον Πίστιν μας, ἐν ἐπικλήσει καὶ συνωδᾷ πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς διακελεύσεις τῶν Ὁρθοδόξων Οἰκουμενικῶν - Πανορθοδόξων καὶ τοπικῶν Ἁγίων Συνόδων. Ἐζητούσαμεν, καὶ ζητοῦμεν, δηλαδή, πάντοτε καὶ ἐπιμόνως, τὴν κατὰ Χριστὸν εὐλογημένην καὶ ψυχωσπτήριοιαν Ἐνωσιν, οὐχὶ δὲ οἰανδήποτε ἐπιφανειακὴν καὶ χάριν ἐντυπώσεων, πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις ψευδένωσιν, ἢ ὅποια εἶναι ὑπαγόρευμα κοσμικῆς καιροσκοπίας καὶ παρεισδύσεως τοῦ Ἄντιχρίστου.

Αὐτὴν τὴν Ἐνωσιν ἥτις ἐκκινεῖ ἀπὸ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου «ἵνα ἐν ὧμεν» ἐζητήσαμεν, ζητοῦμεν καὶ ὀλοκαρδίως καὶ ὀλοφύχως ἐπιποθοῦμεν. Διότι, οἰαδῆποτε ἄλλη «Ἐνωσις», θὰ ὁμοιάζῃ πρὸς ἐκείνας τὰς ἐνώσεις, πού ἐπιζητοῦν αἱ αἰρέσεις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ Παπισμοῦ, τοῦ λεγομένου Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, τοῦ Πανπροτεσταντισμοῦ καὶ τοῦ, ἐπίσης ἐπικαταράτου, κοσμικοῦ καὶ καιροσκοποῦ Συγκριτισμοῦ, τοῦ ὀλέθρου, τῆς πανώλους καὶ τῆς μάλιστα ταύτης τοῦ καιροῦ μας. Καί, ἀτυχῶς, τοιαύτην ψευδένωσιν ἐπεζήτησαν καὶ ἐπιζητοῦν οἱ Ἀκακιακοὶ - Αὐξεντιακοὶ καὶ κατέπεισαν ἡμᾶς εἰς πρώτην φάσιν, γνησίως Ὁρθοδόξους Χριστιανούς καὶ Ποιμένας, ὅτι τάχα ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ Θεοῦ, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἀγάπην καὶ ἀγαθὴν μας προαίρεσιν, τὸ ἀνύποπτον καὶ τὸν ἱερόν πόθον μας νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου.

Συμπαθοῦμεν, σεβόμεθα καὶ κατανοοῦμεν, τὸ βάθος τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας ἐνίων τῶν Ἁγίων Ἀδελφῶν μας, οἵτινες, τοὺς, ἄλλα σκοποῦντας Ἀκακιακοὺς - Αὐξεντιακοὺς, ἐξέλαβον ὡς ὁμοκαρδίους των ἀδελφούς, τὸ αὐτὸ σκεπτομένους. Ἄτυχῶς, ὁμως, ἡ ἀλήθεια εἶναι τελείως διαφορετικὴ, ὡς κατεδείξαμεν καὶ θὰ καταδείξωμεν ἀδρότατα περαιτέρω. Οὐδὲν τὸ προσωπικὸν παρεισφύει εἰς τὰς σκέψεις μας, ὁμιλοῦμεν μὴ ἀποβλέποντες εἰς πρόσωπα ἀνθρώπων, μὴ ἐνθυμούμενοι τὸ κακὸν δι' ἡμᾶς προσωπικῶς, μὴ μνησικαχοῦντες καὶ μὴ ἐπιχαίροντες διὰ τὴν πτώσιν τῶν, τυχόν, ἐκκλινόντων.

Προσφέρομεν, διὰ τοῦ παρόντος, μίαν ἀκόμη, — καθ' ἡμᾶς τὴν ΜΕΓΙΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ—, εἰς τὸν Ἱερόν ἡμῶν Ἄγωνα, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ψυχῶν ἀπάντων ἡμῶν.

ΟΙ ΑΚΑΚΙΑΚΟΙ - ΑΥΞΕΝΤΙΑΚΟΙ ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΩΝ ΜΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ, ΑΠΩΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΧΑΡΙΝ

25.— Οί Ἀκακιακοί - Αὐξεντιακοί, δὲν ἐδέχθησαν ὡς κανονικὴν καὶ ἔγκυρον καὶ ὀρθοδοξωτάτην τὴν, ὑπὸ κανονικῆς καὶ ἐγκύρου καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, συγκειμένην ἐκ 15 Ἀρχιερέων, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συνελθόντων καὶ συναποδεξαμένων τὸ Ὑπόμνημα - Ὁμολογίαν μας ὡς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν, ὁμοθυμῶς δὲ καὶ ἐνθουσιωδῶς προβάντων εἰς τὴν χειροθεσίαν τῶν Ἀρχιερέων μας Κορινθίας κ. Καλλίστου καὶ Κιτίου κ. Ἐπιφανίου, ἀποδεικνύοντες ἀνευλάβειαν, ἀσέβειαν ἀλλὰ καὶ ἀγνωμοσύνην πρὸς τὴ Σύνοδον ταύτην εὐεργετήσασαν αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἡ ἀνίερὸς αὕτη πράξις, συνεπέφερε, διὰ τοὺς διαπράξαντας ταύτην, ἔκπτωσιν τῆς Θείας Χάριτος, διότι, ὁ διαφωνῶν εἰς τὰς Πανόρθοδόξους ἢ Τοπικὰς Συνόδους καὶ ἀντιστρατευόμενος πρὸς τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν, αὐτομάτως ἐκπίπτει, καὶ ὁ Κύριος ἀντανέλλει ἀπ' αὐτοῦ τὸ Πνεῦμα Αὐτοῦ τὸ Ἅγιον. Κατέστησαν οὕτω οἱ Ακακιακοί - Αὐξεντιακοί, πεπτωκότες καὶ ἀπερριμμένοι.

Ὁμιλεῖ σαφῶς ἡ Ἐγκύκλιος, ἡ ἐκδοθεῖσα τῷ 1848, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξους, ἔχουσα οὕτω:

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ Τῷ 1848

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξους

Κρατῶμεν τὰς ὁμολογίας ἣν παρελάβομεν ἔδολον παρὰ τηλικούτων ἀνδρῶν ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμόν, ὡς ὑπογόρευμα τοῦ Διαβόλου.

Ὁ δεχόμενος νεωτερισμόν κατελέγει ἑλλιπῆ τὴν κεκηρυγμένην Ὁρθόδοξον πίστιν, ἀλλ' αὕτη μὴ ἐπιδεχομένη μήτε μείωσιν, μήτε αὔξησιν, μήτε ἀλλοίωσιν. ἦν τινα οὖν καὶ ὁ τολμῶν ἢ πράξει ἢ συμβουλευσαι ἢ διαγοηθῆναι τοῦτο, ἤδη ἠρνήθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἣδη ἐκουσίως καθυπεβλήθη εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα, διὰ τὸ βλασφημῆσαι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τάχα μὴ ἀρτίως λαλήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις...

Ἄπαντες οὖν οἱ νεωτεριζόντες ἢ αἵρέσει ἢ σχίσμασι, ἐκουσίως ἐνεδύθησαν κατάραν ὡς ἱμάτιον, κἂν τε Πάππαι, κἂν τε Πατριάρχαι, κἂν τε λαϊκοί, κἂν τε κληρικοί, κἂν Ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ.

ΑΝΘΙΜΟΣ Ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κων)πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμηνικός Πατριάρχης.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ Ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης Ἀντιοχείας.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ Ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων καὶ αἱ περὶ αὐτοὺς Ἱεραὶ
Σύνοδοι.

Εἰς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπίρρωσιν τῶν λεγομένων μας, πάντοτε ἀπροσωπολήπτως
ἀλλὰ ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐντροπῇ ἀνθρώπων, δημοσιεύομεν ἀπόσπασμα χαρακτηρι-
κὸν ἐκ τοῦ βιβλίου ἡμῶν «Ἀνθη καὶ Κρίνα Ὁρθοδοξίας» κυκλοφορήσαντος ἐν ἔτει
1960, ἐν Ἀθήναις:

ΕΝ ΔΑΜΦΙΒΟΛΟΝ ΙΣΩΣ, ΑΦΗΡΕΣΕ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΑΠΟ ΜΟΝΑΧΟΝ

«Ἐν ἀμφίβολον ἰσως», τὸ ὅποιον, ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ ἁγίου Παΐσιου, ἐξέφρα-
σεν εἰς τὸν ἐνοχλοῦντα αὐτὸν ἑβραῖον καὶ λέγοντα μετ' ἐπιμονῆς, ὅτι «ὁ Χριστὸς.
τὸν ὅποιον πιστεύετε σεῖς οἱ Χριστιανοί, δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἐπὶ τῆς Γῆς», ἤρκεσε
τὸ ἀπλοῦν ἰσως αὐτό, ὅπερ μόνον προσέθηκεν ὁ ὑποτακτικὸς, νὰ ἀπολέσῃ οὗτος
τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, καὶ νὰ φυγαδεύσῃ τὴν δωρεὰν τοῦ Παρακλήτου!

Ἐχρηιάσθη δ' ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας νὰ δεηθῇ τοῦ Κυρίου, ὁ μέγας ἐκεῖνος
Παῖσιος ἡμῶν μετὰ τοῦ μετανοοῦντος ὑποτακτικοῦ του, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν ἡ Χά-
ρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς αὐτόν! Καὶ ὡς διὰ τοῦ λόγου τοῦ ἀπλοῦ ἐξέπεσεν.
ὁ ὑποτακτικὸς ἐκ τῆς πίστεως, οὕτως καὶ ὁ δυσπιστῶν Χριστιανὸς εἰς τὴν Θεῖαν
Χάριν, ἀποδιώκει ἀπ' αὐτοῦ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Ἀναλογίσθητε τὸν
ἀδελφὸν ἐκεῖνον, ὅστις, καθ' ἐκάστην δεχόμενος εἰς ἐπίσκεψιν τὴν κυρίαν ἡμῶν Θεο-
τόκου, ὅταν ἐδέχθη βιβλίον, σταλὲν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸ ὅποιον, ὀρθό-
δοξον κατὰ τὸ περιεχόμενον, περιεῖχεν εἰς τὸ τέλος, δύο λόγους αἰρετικούς· καὶ
εἶδεν, ὅτι ἐστερήθη τῆς δωρεᾶς ταύτης τῆς ἐπισκέψεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐν ἀπο-
ρίᾳ διατελὼν προσέφυγεν εἰς διακριτικούς Πατέρας καὶ μετ' αὐτῶν δεηθεὶς ἤκουσε
τὴν φωνὴν τῆς Πανάγνου Ἀειπαρθένου, «δῶξον τὸν ἐχθρὸν τοῦ υἱοῦ μου» καὶ κα-
τανοήσας τὸ ἐμπόδιον ἐπέστρεψε τὸ βιβλίον καὶ ἐδέχθη πάλιν τὴν εὐλογίαν τῆς
Παντανάσσης! Ὡστε, ἐὰν ἡ ἀποδοχὴ τοῦ βιβλίου τοῦ περιέχοντος τοὺς δύο λόγους
τοὺς αἰρετικούς, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀσκητοῦ, ἀπεξέγινεν αὐτὸν τῆς δωρεᾶς τῆς Ὑπεραγί-
ας Θεοτόκου, οἱ δυσπιστοῦντες εἰς τὴν Θεῖαν Χάριν, τί θὰ γίνουσι;

Ἐξ ἀπάντων τῶν προεκτεθέντων, σαφῶς, κατηγορηματικῶς καὶ ἀριδῆλως, ἀ-
ποδεικνύεται καὶ καταφαίνεται, ὅτι οἱ Ἀκακιακοὶ - Αὐξεντιακοί, ἐκόντες ἀπώλεσαν
τὴν Θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐτυφλώθησαν καὶ δὲν
ὄρωσι τὸ Φῶς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέρριψαν τὴν Ἀπόφασιν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς
Ὁρθοδόξου Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς.

Ἡμεῖς, ταπεινοὶ Ποιμένες, ἀποτίοντες χρέας πρὸς τὴν γνησίαν καὶ ἀκριβῆ Ὁρ-
θοδοξίαν, συνετάξαμεν, ἐν ἄκρᾳ περιεκτικότητι, τὴν παροῦσαν Ἐγκύκλιόν μας
πρὸς Κληρικούς καὶ λαϊκούς, προσευχόμενοι, συντόμως καὶ ἀδαλείπτως ἵνα, ὁ Κύ-
ριος καὶ Δομήτωρ τῆς Ὁρθοδόξου Γνησίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, φωτίσῃ τὴν διάνοιαν
Ταγῶν καὶ ὁπαδῶν, εἰς τὸ ἰδεῖν καὶ συνιέναι τὸ θέλημά Του τὸ Ἅγιον, διὰ τὴν
κατὰ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, πραγμάτωσιν τῆς παμποθήτου γνησίως
Ὁρθοδόξου Ἐνώσεως, διὰ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν. Γένοιτο! Ἀμήν!

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης

Ἐντολῇ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

ΑΝΔΡΕΑΣ